

det østrigske formandskab, vil vi gerne fra Kristeligt Folkepartis side opfordre regeringen til i forbindelse med drøftelserne på det forestående topmøde og måske også senere i Helsingfors at sikre, at grundlaget for EU's asylpolitik både i ånd og i bogstav bliver Genèvekonventionen. Det synes jeg er vigtigt at få understreget.

Med disse ord vil jeg sige, at vi fra Kristeligt Folkepartis side ikke er dem, der presser på for, at der skal ske en ophævelse af de danske forbehold her og nu, heller ikke det enkelte forbehold vedrørende ØMU'en. Vi har ikke selv taget stilling til, hvorvidt vi vil gå ind for at opretholde forbeholdet eller ophæve det. Vi synes, det er vigtigt at få en debat, også i vores eget parti, om fordele og ulemper, inden vi eventuelt tager stilling hertil.

Men vi er bestemt ikke dem, der presser på for at få en hurtig afstemning, endsige at få sat en dato på. Vi synes ikke, det er en national katastrofe eller en katastrofe for EU, at Danmark ikke fuldt ud er med, og vi synes, det er vigtigt, at vi undgår i den forestående debat at grave grøften mellem befolkningen og politikerne dybere, for så vidt angår tilliden til, at det, vi gør, er i harmoni med det, som det danske folk vil.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):
Hr. Frank Dahlgaard som privatist.

Frank Dahlgaard (UP):

Det var dejlig befriende, synes jeg, at høre ordføreren for et parti – og det var så Kristeligt Folkeparti – give udtryk for tvivl, give udtryk for, at der skulle være en reel debat, også i hans eget parti. Tænk, hvis det var tilfældet hos andre partier, at man ikke allerede, som man jo har gjort, havde gravet sig ned i nogle skyttegrave og nu skal bombardere sit eget bagland og overbevise dem om, at det rigtige er at fjerne kronen og nedlægge Nationalbanken og gå ind i den store fælles mønt.

Sagen om de fire forbehold, som jo er en væsentlig del af hele vores danske europapolitik, er tre mus og en elefant. Musene er forbeholdet omkring forsvaret, forbeholdet omkring det retlige og forbeholdet omkring statsborgerskabet. Det er vigtige ting, men i forhold til det fjerde forbehold, nemlig ØMU'en, fællesmønten, er de tre andre mus. ØMU'en er elefanten.

Går vi ind i Den Økonomiske og Monetære Union og afskaffer vores egen valuta til fordel for fællesvalutaen, så vil det være et kvante-

spring væk fra national selvbestemmelse, og det vil ikke bare være det helt indlysende, at vi ikke længere kan styre vores egen valutapolitik, fordi vi ikke har vores egen valuta, at vi ikke længere kan have vores egen pengepolitik, fordi vi ikke længere har vores egne penge og dermed ikke kan have vores egen rente, at vi ikke kan devaluere, og at vi heller ikke kan revaluere. Og det gælder ikke bare nu, hvis vi går ind om nogle år, men det gælder også 10, 20, 50 år frem i tiden. Går vi ind i det her, så er det for tid og evighed, og derfor skal man ikke bare lade sig påvirke for meget af den øjeblikkelige økonomiske og politiske situation i Danmark. Dette er en systemændring med vidtrækkende konsekvenser.

Derfor vil jeg koncentrere mig om euroen og ØMU'en. Det, jeg synes er lidt trist, er, at man i denne her debat stadig væk i høj grad argumenterer ud fra økonomiske begrundelser – og en af hovedbegrundelserne er jo dette her med trygheden og sikkerheden for beskæftigelsen i Danmark, danske arbejdspladser, konkurrenceevnen, investeringerne – når kendsgerningerne er, at her har unionspolitikkerne og altså også regeringen et stort forklaringsproblem, som man ikke har klaret i dag, et forklaringsproblem i den forstand, at de lande, der står udenfor, bl.a. altså Danmark som et lille land, klarer sig glimrende.

Indtil nu har vi med vores egen lille valuta klaret os glimrende gennem mange år. Gennem mange årtier har vi opbygget et samfund, hvor nationalproduktet pr. indbygger og gennemsnitsindkomsten hører til de allerhøjeste i verden.

Vi har en konkurrenceevne, som efter regeringens egen rapport, strukturovervågningsrapporten fra maj måned i år, hører til blandt de allerbedste i verden. Der er to, tre andre lande, der er foran os. Danmarks konkurrenceevne er udråbt af internationale analyseinstitutter til at høre til blandt de allerbedste i verden.

Og det er store investeringer, der foretages, også fra udlandets side, i Danmark. Der var i sidste uge en oversigt i Berlingske Tidende, som viste, at der investeres stort set lige meget, men lidt mere fra udlandet i Danmark end den anden vej. Det tyder ikke på, at vi har et konkurrenceevneproblem, eller at kapitalen ikke tør søge til Danmark, selv om det er usikkert, om vi skal med i euroen eller ej. Det spiller ingen rolle.